

me cum otiares unice memini oblectatum. Accedit quod
 apud humanissimum quemque audeo maxime inhumani esse,
 ut peccandi licentiam ipsa solet arcessere bonorum clementia,
 quam severitas alibi et supercilium non admittant; Vide
 quam industriè malus et ingratus sim, ingero culpa
 dolum, et me ipse criminis speciosè reum facio. Postquam
 verò in culpas et reatum incidimus, dic tu, sedes, homo dei
 quâ fiducia, quod Puteano exprobratum fuit, Lipsii peccatum
 peccas, medios illos inter Westphalos, quorum manibus non
 dum nosti quando sis elapsurus? Nimirum publica autori-
 tatis tantum tibi affricas, ut veram dicendi potestatem, au-
 deas eo loci vindicare quo mentiendi plenipotentiam invi-
 cem sibi suisque pacti sunt Reges Terræ. Faustum sit ac
 foelix quod intristi. Ego tamen illam libertatem domi potius
 quam foris usurpem, et meamet hujus argumenti hic epistola
 sim, ubi nec intercipi metuum nec argui valde curem.
 At in pacem arbitrat universalem omnia vos conjicit, et
 quæ Batavos Hispaniæ conciliaturæ est, etiam offensas West-
 phalos delimituram creditis. Agite, proinde, quod agitis, et
 finem tandem imponite gravissimæ omnium, quotquot
 fuerit, tractatum, aut sane futuri sunt. Si satis sic rogatus
 sum, audi me serio rescribentem, de tribusculis inter
 Legatos nostros quæ attingit, nihil mihi inauditum. neque
 id hercule factum velim, ut quæ se Galli olim deridiculos
 præbuerit, etiam gentis et Reipublicæ nostræ gravitas im-
 pingat. Quod superest Vir Amplissimo reducem te optamus
 votis X. votis XX. et ego, ecce, hic ut soleo, interrumpor, ut
 vis hoc liceat decenter addere, valeas athleticè bene Ecclesiæ
 et amicorum, quos inter, quod et me recenseas pluri facie,
 quam hic exponi possit. Scrib: Haga Com: Pridie Cal:
 Jun: CIOIXCLVI. Integerrimè tuis.

D. Vautier
 Archiatro Regio
 Parisiis.

(392)
 Magnis me nominibus obstrictum habes, Vir Excellentissime,
 qui tot gravibus avocamentis, quæ te discerpunt decidere
 libens voluisti, quod sufficeret consolando homini ex te
 virtutum quidem tuarum calido aestimatori, et amicitiam
 tamen tuam nullis modis premerito. Quod si verè Philoso-
 phus pronunciarit, reddere beneficium qui libenter debet,
 ecce gratissimè animi resseram: ecce cui imperes reciproca
 libertate, si quid est quæ me tibi tuisque demonstrando
 parem

parem judicaveris, quantum tibi et quam libenter debeas,
quæ ad oculorum meorum imbecillitates et vitia doctè
tu, prudenter, et cordatè disseris, conabor huic corpusculi
applicare, quantum sors mea et Reipublicæ administra-
tioni fuerit. Quæ ad calcem de solutione suffusionum adji-
cillita hydrargyri dudum præstita, mercurio autem ducè
deinceps tentanda, fateor magnopere acere sperem et
expectationem meam, quas ut expleas quanto citius, et
primà quâque datâ occasione etiam te atque etiam
rogo Vir summe

Locheren 6. Augusti 1646.

Devotissimus humani tati-
tud.

Isaaci Hollandi nihil in manus meas
incidet quod non protinus transmissurus
sum. Investigabo autem assidue
ecquid operum Animalium et Vegetabilium
integra volumina ullibi terrarum extant
quod hactenus fando tantum compertum habes.
Scribo in Castris Locherensibus. Non: Sext: CIDICXLVI.

Puteano.

Bruxellam septenariam Vir summe, cujus mentionem
facis in literis ad XII. Kal. Aug. datis, plane hactenus
non vidi. neque facile ignosco, qui quis ille sit motu-
lium, qui quid a me Puteanicum ausus est divertere.
Dolo, sine negligentia. si investigari adhuc potest. quod
ne pereat inter indignas manus, quod ego, ut tuas
ambabus avidè amplectar. Quæ in gratiam Pasto-
ri H. Horchdens adscripsisti. Serenissimo Principi meam
meam sedulo significari. si forte beneficium ex parte
daturo adimplere voluerit, quod rogari mei verbum
et præcipue tuis. Amas me illustrissimum sacrum
decus, et vale. In Castris ad S. Egid. XI. Kal. Sept.
CIDICXLVI.

Addictissimus tibi.

C. H.

Barlaeo.

C. Hugeniis
C. Barlaeo. S. P.

Nescis quam inter has ingratis turbas, grates fuerit
literæ tuæ, quas ante biduum e manu Fulis accepi,
suavissimi